

עִידִית עֲדִי

כִּכְרֵי
Kikari

בֵּית אֶהְרֹן כְּהֵנָא

ר'ח' רוֹקַח 147 רמֶת-גֵּן

עידית עדי, אמנית מרתקת וחריגה, משכילה לאצור בעבודותיה מטען רגשי ואינטלקטואלי רב עוצמה ולהופכו לחוויה אמנותית דינמית. ביצירותיה מתנהל רב שיח קשוב בין נושאי יצירתה שמקורם בתרבויות ובתקופות היסטוריות שונות, לבין טכניקות אמנותיות מגוונות שאיתן היא עובדת.

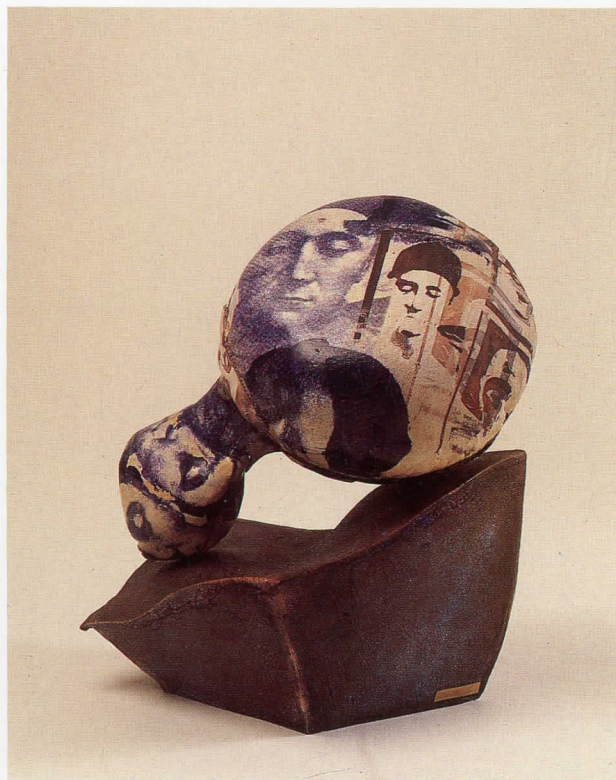
זו אמנות אקלקטית באופייה, במודע, המגדירה מרחב יצירה חדש שבתוכו היא מתקיימת. עדי מנסחת אמירה מורכבת שחותרת תחת הניגודים המושגיים המסורתיים וזאת ע"י שזירתם לכלל אחדות. בעבודות אלה הצבעוניות היא מונוכרומטית, הפרח הוא גם אבן והחד הוא עגול. עדי משלבת טכניקות של אמנות הפיסול בקרמיקה עם טכניקות שאופייניות לאמנות דו מימדית : ציור, גרפיקה (דפוס משי) וצילום.

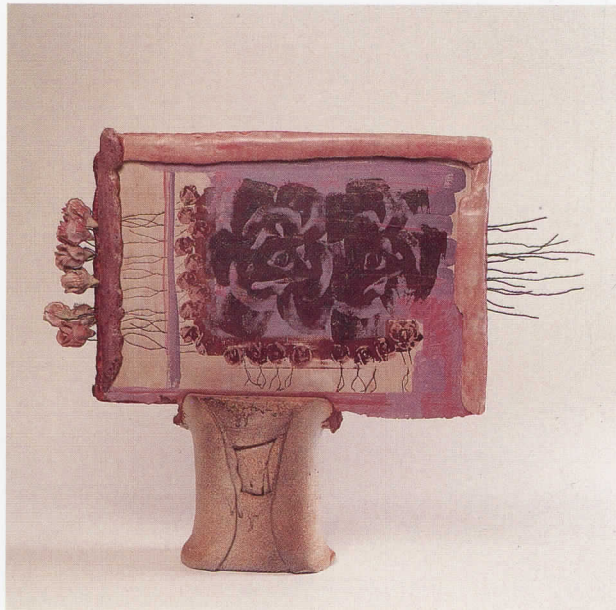
בהקשר זה הופכת גם ההחלטה להציג במסגרת התערוכה עבודות פיסוליות "רציניות" ועבודות "מסחריות" לאמירה אמנותית בזכות עצמה. עקרון היסוד של המודרניזם "פחות הוא יותר" הופך אצל עדי ל"יותר הוא יותר". התוצאה הסופית היא מניפולציה של סימנים ישנים בלוגיקה חדשה, הכלאה של השונה והזר לאחדות חושנית וחידתית.

קריסת הגבולות מהותית ליצירתה של עידית עדי. הצופה יתקשה לקבוע את משמעותה של היצירה וימצא עצמו תועה במערכת סימנים מוכרים לכאורה כשהם נתונים בהקשרים – אמנותיים, דתיים והיסטוריים – בלתי צפויים. האמנית מתייחסת בעבודותיה למיתוס התרבותי כאל מעשה מרכבה של סימנים שהמשחק בפרוקם והרכבתם טוען את היצירה במשמעויות. כך למשל כוללת צלחת קיר אחת צילום של ריקמה יהודית עתיקה, שמועבר בהדפס משי לקרמיקה כשהוא מעוטר באלמנטים שמאזכרים אילומינציות מכתבי יד של ימי הביניים כמו גם אמנות פרה-קולומביאנית.

הקישויות הלא-פונקציונלית, האסטיטקה שובת הלב של היצירות וכן ההפתעות הנובעות משילוב ז'אנרים ואמנויות מהנים כשלעצמם. בנוסף לחוויה הבלתי אמצעית, הצופה ינהג גם מן המשחקים האינטלקטואליים ומהדיאלוג האנליטי עם משחק המשמעויות של היצירה.

אינה ארואטי

Edith Adi, a fascinating and exceptional artist, manages to imbue her works with a powerful emotional and intellectual charge and to convert this into a dynamic artistic experience.

In her works a many-sided and attentive dialogue is conducted between themes which originate in various cultures and historical periods, and the diversified artistic techniques she works with.

This is an art which is consciously eclectic in character, and defines the new creative space in which it exists. Adi formulates a complex statement which undermines the traditional conceptual contraries, by weaving them into a unified whole. In these works the color is monochromatic, the flower is also a stone and the sharp is round. Adi blends sculptural techniques in ceramics with techniques that are characteristic of two-dimensional art: painting, graphic design (silk-screen) and photography. In this context, the decision to exhibit both "serious" sculptural works and "commercial" works at this exhibition becomes an artistic statement in its own right. The fundamental principle of Modernism, that "less is more", becomes, in Adi's approach, "more is more".

The final outcome is a manipulation of old signs by a new logic, a hybrid combination of the strange and the different into a sensual and enigmatic unity.

The collapsing of boundaries is an essential feature of Edith Adi's works. The viewer has difficulties in determining the meaning of the work and finds himself straying through a system of apparently familiar signs which are set in unexpected artistic, religious and historical contexts.

In her works, the artist treats the cultural myth as a combination of signs, the game of dismantling and combining of which charges the work with meanings. Thus, for example, one of her wall plates contains a photograph of an ancient Jewish embroidery, which has been transferred to the clay by silk-screen printing, and is ornamented with elements that recall illuminations from medieval manuscripts, as well as pre-Columbian art.

The non-functional decorativeness, the captivating aesthetics of the works, and also the surprises that stem from the blending of genres and arts, are pleasing in themselves. In addition to the unmediated experience, the viewer will also enjoy the intellectual games and the analytical dialogue with the work's play of meanings.

Ina Aruetty

עידית עדי

- נולדה בבואנוס איירס, ארגנטינה
- 1956 - עולה לארץ
- 1970 - מתגוררת בירושלים ויוצרת בסטודיו שלה בשכונת הבוכרים.
- 1978 - 1981 מרצה בכירה באקדמיה בצלאל, מחלקה לעיצוב קרמי.

תערוכות יחיד

- 1966 - "בת שבע" מרכז לאמנויות, ת"א.
- 1970 - גלריה צ'מרינסקי, ת"א.
- 1974 - גלריה "אינטרקונטיננטל" - ריו דה ז'נירו, ברזיל.
- 1983 - גלריה קין - מקסיקו סיטי, מקסיקו.
- 1987 - גלריה פרקסיס - סנטיאגו, צ'ילה.

תערוכות קבוצתיות

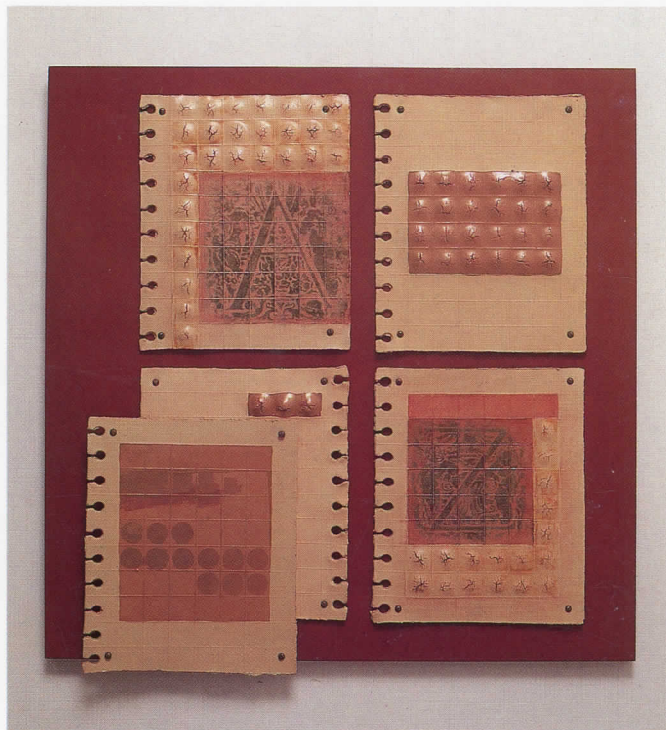
- 1970 - "קרמיקה בישראל 70" - מוזיאון ת"א.
- 1970-1971 - תחרות בינלאומית בקרמיקה בת זמננו - פאנצה, איטליה.
- 1972 - "קרמיקה בינלאומית 1972" - מוזיאון "ויקטוריה אנד אלברט" לונדון.
- 1976 - "עיצוב ישראלי" - שטוטגרט, גרמניה.
- 1979 - "קרמיקה בישראל" - גלריה "רטהאוס", ברלין.
- 1983 - "13" - בחומר" - תאטרון ירושלים.
- 1983 - ביאנלה בינלאומית - ולורי, צרפת.
- 1988 - ביאנלה בינלאומית - ולפראיסו, צ'ילה.
- 1988-1991 - בוזאר מוזיאון - סנטיאגו, צ'ילה.

פרס בינלאומי

פרס רוונה ב: XXXVIII
תחרות בינלאומית, פאנצה, איטליה

עבודות באוספים

מוזיאון הקרמיקה בת זמננו, פאנצה, איטליה
מוזיאון רופינו טאמאיו, מכסיקו סיטי
מוזיאון סן-קרלוס, מכסיקו סיטי
מוזיאון בוזאר, סנטיאגו, צ'ילה

יוזמה: הרשות לתרבות ואמנות - עיריית רמת-גן מנהלה: אלי לביא תחקיר ואוצרות: אינה ארואטי צילום: אברהם חי
עיצוב והפקה: פרסום פוקוס - זאב אלדר תרגום: ריצ'ארד פלאנץ

Initiative: Arts & Culture Authority Administration: Eli Lavi Curator: Ina Aruetty Photography: Avraham Hai
Design & Production: Focus Adv. – Zeev Eldar English: Richard Flantz

Edith Adi

Born in Buenos Aires, Argentina

- 1956 - Immigrates to Israel
- 1970 - Settles in Jerusalem and creates in her studio in the Bukharan Quarter
- 1978-1981 Senior Lecturer at the Ceramic Design Department, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem

One-Person Exhibitions

- 1966 - "Bath-Sheba" Art Center, Tel Aviv
- 1970 - Chemerinsky Gallery, Tel Aviv
- 1974 - Intercontinental Gallery, Rio de Janeiro
- 1983 - Kin Gallery, Mexico City
- 1987 - Praxis Gallery, Santiago, Chile

Group Exhibitions

- 1970 - "Ceramics in Israel '70", Tel Aviv Museum of Art
- 1970-1971 International Contemporary Ceramics Competition, Faenza, Italy
- 1972 - "International Ceramics 1972", Victoria and Albert Museum, London
- 1976 - "Israeli Design", Stuttgart
- 1979 - "Ceramics in Israel", Rathaus Gallery, Berlin
- 1983 - "13 in Clay", Jerusalem Theatre, Jerusalem
- 1983 - International Biental, Vallauris, France
- 1988 - International Biental, Valparaiso, Chile
- 1988-1991 Beaux Arts Museum, Santiago, Chile

International Award

Ravenna Prize at the: XXXVIII
Competition, Faenza, Italy

Works in Museum Collections

Contemporary Ceramics Museum, Faenza, Italy
Rufino Tamayo Museum, Mexico City
Museo de Bellas Artes, Santiago, Chile

EDITH ADI

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large, bold 'K' and a cursive 'ahana'.

BEIT AHARON KAHANA

147, Rokach st. Ramat Gan